

Satans Eden nr. 148

Et religiøst bedrag vs. den rette typen undervisning

14. januar 2024

Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for at Du er her, og vi tror at Du er her, Far, vi er et produkt av det som var i Ditt sinn før verdens grunnvoll ble lagt.

Vi ber deg, Herre, om at du vil være med oss nå når vi bedre forstår timens vilkår. I Jesu Kristi navn ber vi. Amen.

Nå kan dere sette dere.

Det er godt å se dere alle. Denne morgenen skal vi se på Satans Eden nr. 148. Et religiøst bedrag versus den rette form for undervisning. Så vi skal se på den rette form for undervisning kontra bedrag og hvordan bedraget kommer. Det kommer faktisk av feil type undervisning.

Så nå leser vi i **1. Mosebok 3:1** *Slangen var listigere enn noe annet dyr på marken som Herren Gud hadde skapt. Og han sa til kvinnen: Har Gud sagt: I skal ikke ete av hvert tre i haven?*

Når fikk hun høre det? Vel, hun hørte det fra sin mann, for Gud hadde faktisk fortalt det til hennes mann. Han fortalte det ikke til henne. Og så hører hun det igjen for andre gang fra denne andre predikanten, som er bedragersk.

2 *Og kvinnen sa til slangen: Vi kan ete av frukten av trærne i hagen: 3 Men av frukten på det treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere skal ikke ete av det, og dere skal ikke røre* ved det, (ordet *røre* er Neshem, og det betyr egentlig å ligge med en kvinne for første gang, så hun visste nøyaktig hva det dreide seg om,) *for at dere ikke skal dø.*

4 *Og slangen sa til kvinnen: (Han begynte å forkynne:) Dere skal visselig ikke dø. (Vel, dette er noe nytt for henne,) 5 For Gud vet at den dagen dere eter av det, da skal deres øyne åpnes, og dere skal bli som guder og kjenne godt og ondt.*

Nå, broder Branham sa fra **Satans Eden 65-0829 S:37** Han sa: "**Å, du vil helt sikkert ikke dø, men la meg gi deg grunnen til hvorfor Gud sa dette.**" (Det er det predikanter gjør.)

...er fordi..." Det han siterte var sannhet. Skjønner du? Han sa: "**Det vil åpne øynene dine, og det vil få deg til å vite hva som er godt og galt. Da blir du som Gud, hvis du klarer det.**" Det er akkurat det han ønsker å gjøre; det er akkurat det samme han prøver å gjøre i dag. **Det har vært et religiøst bedrag helt siden begynnelsen** av Eden.

Nå ser vi på media, og vi sier at det er et medias bedrag. Vi ser på politikken, og vi sier at det er et politisk bedrag, men det begynte med et religiøst bedrag, og det ender med et religiøst bedrag. Så når du hører DC komme fra media eller fra politikerne, gjør det ingen forskjell, de er alle løgnere til å begynne med. Men når det kommer fra prekestolen og predikanten ikke sier det som en stadfestet profet sier og støtter det opp med Bibelen, da vet han ikke hva han snakker om. Hvis han ikke vet hva han snakker om, så vet han egentlig ikke hvor han skal. Og hvis han ikke vet hvor han går, da følger de blinde etter de blinde, for du vet heller ikke hvor du går. Så det er best at du vet det ut fra Skriften.

Det har vært et religiøst bedrag helt siden Edens begynnelse og har vært det siden den gang.

På Adams tid var det et bedrag. På Noahs tid var det et bedrag. På Jesu tid var det det samme, og nå er det det samme, på samme måte, et religiøst svik.

Ok, så vi ønsker å snakke om denne djevelens taktikk, fordi broder Branham sa at vi skulle kjenne vår fiendes taktikk. Så mange mennesker har feil forståelse av dette Budskapet. De blir distraheret av profetens rolige natur, og så gir de etter for Satans samme gamle taktikk på grunn av det de ser. Som Eva før ham, var slangen en mye større mann enn Adam, og han var en vakrere skapning enn Adam, akkurat som Lucifer ble oppblåst av sin skjønnhet, slik blir også folk avvæpnet av en pastors hyggelige væremåte, i stedet for å prøve hver ånd og gi den Ordets test. Døperen Johannes var ikke noe å se på, og det var heller ikke Jesus. Bibelen sier at han var av en slik natur at vi ikke oppsøkte ham.

Jesaja 53:2 For han skal vokse opp foran ham som en sped plante, (Nå vet dere hva en sped plante er. Jeg mener, det er en liten svekling. Den har ingen frukt.

Det ser ikke engang ut som om den kan klare det, men det er bare en sped plante) *og som en rot opp av tørr jord:* (Har noen noen gang sett en rot i tørr jord? Jeg mener, den er helt skrumpet inn. Den er klar til å bli brent opp, virkelig.) Han *har ingen form eller skjønnhet;* (Med andre ord, Han var bare ikke behagelig å se på.) og *når vi skal se ham, er det ingen skjønnhet som vi skulle begjære ham.*

Så det var ikke noe spesielt ved hans utseende. Akkurat som kong David var han en mann etter Guds eget hjerte. Men broder Branham sa at han var en rødmusset fyr. OK, så han var ikke den store, gamle, kjekke, typiske kongen som folk tenker på. En konge med fint skjegg og fint hår, og 213 cm høy. Ja, han var en liten fyr. OK, en ynkelig liten fyr. Han er en Ruddy, Ruddy betyr at du har bøyde skuldre. Men Gud ser ikke på det ytre mennesket, det er derfor Han er en som ser hjertets tanker og hensikter.

Men folk dømmer en mann, ikke ut fra hva han forkynner, men ut fra hans stil og hvordan han fremfører det. De dømmer ham etter om han bruker dressene sine riktig, og hvilken farge på slipsene han velger til seg selv. Det er som president Trump sa. Min favorittpredikant var han som talte om kraftens ord, og han var faktisk den første som forkynnte om evangeliet, er for å tjene penger. Du vil forkynne det riktig slik at du får det som kommer til deg. Vel, det er bare tull.

De vil ikke dømme etter Guds ord, men heller etter mannens ytre uttrykk og om han høres ydmyk og hyggelig ut. Brødre og søstre, det er Satans bedrag. En mann blir ikke frelst av hvor hyggelig han kan fremstille seg selv. Vi blir ikke frelst av hvor hyggelig William Branham var. Vi er frelst ved det ordet som ble talt.

Du skjønner, folk i dette budskapet følger en mann. Deres øyne er rettet mot det fysiske, og de ser ikke på det budskapet han kom med. Engelen sa ikke, som Johannes døperen. Så vil du være min budbringer, eller vil Herren komme etter deg som om du er noe stort? Han sa: "Slik engelen kom til Johannes døperen, slik skal mitt budskap komme forut for det andre komme." Så det handler om et budskap.

Og hvordan kan de da si at de tilhører budskapet når de ikke engang forkynner budskapet? De forkynner pinsebevegelsen. De hopper opp og ned og predikanter sier, vel, du er ikke av Gud hvis du ikke skal marsjere rundt i kirken. Vel, gi meg en pause. Vis meg ett skriftsted for det. De legger til. De tar bort, akkurat som slangen gjorde.

Du blir frelst ved å tro på det rette evangeliet,

Apostelen Paulus, og husk, broder Branham sa: "Jeg sier bare det Paulus sa. Han sa i **Romerne 10:13** *For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.* OK, så det er meningen at du skal påkalle Herrens navn. Vel, hva om du ikke kjenner Herrens navn? Hva om du forkynner to herrer? Hvilken Herre skal jeg bli frelst av? Kom igjen, tenk på det. Hvilken av de herrene kommer jeg til å bli reddet av? Ja, ja, ja. Og de kjenner ikke engang Herrens navn. Jesus sa: "Jeg kommer i min Faders navn." Så Gud kalles Jesus, og broder Branham sa at det var Jesus i Jesus. OK, men de vet ikke det, eller de vil ikke forkynne det.

14 *Hvordan skal de da påkalle ham som de ikke har trodd på? (Vel, hvordan skal du kunne påkalle en Gud som du aldri har hørt om?) og hvordan skal de kunne tro på ham som de ikke har hørt om? (Du har aldri hørt det, så hvordan skal du tro det?) og hvordan skal de høre uten en predikant?*

15 *Og hvordan skal de kunne forkynne uten at de blir utsendt? Som det står skrevet: Hvor vakre er ikke føttene til dem som forkynner fredens evangelium og bringer glade budskap om gode ting!*

Vel, hvis de ikke engang er sendt, da løper de uten et budskap. Dere har alle hørt broder Branhams historie om å løpe uten et budskap.

Absalon ble drept, og en budbringer ble sendt ut for å fortelle David at sønnen hans var blitt drept. Og så var det en annen fyr som tenkte: "Jeg skal løpe før ham, jeg er raskere. Så jeg vet ikke hvorfor de ikke valgte meg, men jeg skal gå og løpe. Og så løp han, løp, løp. Og han var en bedre predikant. Han var en bedre løper. Han var bedre til ditt og datt. Man skulle tro at han var bedre skikket til jobben. Men det var han ikke, for han løp uten et budskap. Så han kom til David. Og David sa: "Hvordan står det til? Og han sier: "Alt er bra."

Vel, hvis din førstefødte sønn, og den du elsker, er død, tror jeg ikke alt er bra. Men den andre fyren kom til slutt løpende, og David sa: "Har du noe nytt?" Han sa: "Måtte dine fiender være som din sønn Absalom. David visste det ut fra de ordene. Og disse ordene var på en fin måte, fordi Absalom hadde blitt hans fiende. Så de var en god måte å fortelle David at han var død. Så broder Branhams budskap løp uten et budskap. Greit, så vi ser disse predikantene forkynne, men de er ikke sendt;

Som det står skrevet: Hvor vakre er ikke føttene til dem som forkynner fredens evangelium og bringer det glade budskap om gode ting!

16 *Men de har ikke alle adlydt evangeliet. For Esaias sier: Herre, hvem har trodd*

vår beretning? 17 Så kommer da troen ved å høre, og hørelsen ved Guds ord.

Så det må være Guds ord. Ikke bare en haug med sitater og å lage en ku som spiser gress fra et tre, men å ta ordet som ble brakt til oss av en stadfestet profet og bringe det rett tilbake til selve ordet. Slik at du forstår at Gud er den samme. Han forandrer seg ikke.

Martin Luther i sin kommentar til Romerbrevet 10. *Hvordan skal de kunne påkalle Ham som de ikke tror på? (10:14) Her møter apostelen hovmodet hos alle som lærer falskt og har et hovmodig sinn. Å, om bare de falske profetene (eller lærerne) ville gi akt på disse ordene! Hvordan skal de kunne tro på Ham som de ikke har hørt om? Og hvordan skal de høre uten en forkynner? (10:14) Selv om de sier at de hører, skryter de forgjeves, med mindre de hører sanne forkynnere; for å høre falske profeter betyr like mye som å ikke engang høre.*

Hvordan vet du at han er en sann forkynner? Fordi Gud støtter sitt ord med tegn og under. Han er nødt til det. Han er den samme Gud som har gjort det samme gjennom alle tider.

De hører, men de hører ikke; de har ører, men de hører ikke, og de forkynner ikke (Guds ord). Dette er en slående uttalelse mot alle innbilske tilhørere og bibelstudenter. Hvordan skal de kunne forkynne uten å være utsendt? (10:15) Dette er rettet mot innbilske lærere og arrogante undervisere.

Disse fire utsagnene (Rom 10,14-15) følger hverandre på en slik måte at det ene fører til det andre, men slik at det siste danner grunnlaget som de andre hviler på. Altså: 1) Det er umulig at de forkynner som ikke er utsendt. (OK, det har vi slått fast)

2) Det er umulig at de som ikke har en forkynner, kan høre.

Med andre ord, hvis du blir hjemme, hører du ikke på en predikant. DET ER GREIT. Du sier: "Jeg hører på et bånd. Hvordan vet du at han ikke snakker til deg førti år senere? Du vil bare legge skylden tilbake på menneskene på 1960- og 50-tallet og alt annet, og leve komfortabelt i dine syndige vaner. Men du sier at du har en profet. Jeg tror ikke det.

2) Det er umulig at de som ikke har en forkynner, kan høre.

3) Det er umulig at de tror som ikke hører. 4) Det er umulig at de påkaller ham som ikke tror. Til dette føyer vi til et siste, nemlig 5) Det er umulig at de som ikke påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Hele frelsens kilde og opprinnelse hviler altså på dette, at Gud sender ut noen, (en sann forkynner av Ordet).

Husk at lyset kommer til en stadfestet profet i et bestemt område, og fra denne profeten går så ordet ut til mennesker som er blitt trofast undervist. Vis meg nå én prest i dette budskapet. Vel, jeg kan vise deg en som sitter her, som har blitt trofast undervist, og jeg kan vise deg omtrent 50 andre rundt om i verden som har blitt trofast undervist, OK. Med andre ord, broder Vayle ble veiledet av broder Branham, og flertallet av pastorene i dette budskapet kom ut av pinsen og gikk rett til budskapet og forkynnte den samme fellen som broder Vayle kalte det, sludder og vrøvl.

Hvis Han ikke sender ut noen, da forkynner de som forkynner, falskt, og deres forkynnelse er ingen forkynnelse i det hele tatt.

Så de som ikke har blitt trofast undervist, forkynner, og deres forkynnelse er ingenting. De sier ingenting. De får folket til å ha det, på ingen måte. De forkynner ikke engang det som finner sted akkurat nå. Som broder Branham sa, de kan se Bibelen, de kan forkynne Bibelen, men de kan ikke se manifestasjonen av den akkurat nå. De ser ikke hva som skjer akkurat nå.

Faktisk ville det vært bedre om de aldri hadde forkynt i det hele tatt. Da hører de som hører, feil, og det ville vært bedre for dem å ikke ha hørt. (Så slå dem av.)

Da ville de som tror, tro på falsk lære, og det ville være bedre for dem å ikke tro. (Da ville det også ha vært bedre for Eva å aldri høre slangen, for det hun hørte var falsk lære, og det førte til at en annen art, en annen rase, ble blandet inn i menneskeslekten. Inn i Guds sønners rase.) **Da ville også de som påkaller Ham, påkalle falsk (en falsk Herre),** (Som alle de falske menneskene på Elias' tid, de kalte Herren Jehova, de **kalte** ham Bileam. Vel, ordet Bileam er det samme. Det betyr herre, Herre. Så de forkynnte en annen Jesus.)

og det ville være bedre for dem å la være å kalle. For slike predikanter forkynner ikke;

Du skjønner, hvis de ikke forkynner dette budskapet og tar det tilbake til Bibelen, så forkynner de ikke engang. Du kan si: "Å, de er en fantastisk forkynner. Homiletikken deres er flott. Det får meg til å føle meg veldig bra. Og jeg sier, forkynnte han Ordet? Vel, han sa ett skriftsted, og så snakket han om å ikke være full lenger. Og selvfølgelig, så blir noen jenter i menigheten bedt om å synge noen sanger. Og så går han tilbake til å forkynne om å ikke leve som om jeg er full lenger, og så kaller han på noen flere søstre til å forkynne det, det er det de gjør, de synger sangene sine. Du vet, du har hørt predikanter synge sangene sine, synge prekenene sine, spesielt blant de gamle svarte pinsevevne. Det er

det de gjør. Det er det de gjør.

Slike tilhørere hører ikke, slike troende tror ikke, og slike kallere kaller ikke, og de vil bli fordømt fordi de vil bli frelst ved løgn.

Så leser vi i Ordspråkene 1: 28 "Da skal de påkalle meg, men jeg vil ikke svare, de skal søke meg tidlig, men de skal ikke finne meg, fordi de hatet kunnskap og ikke valgte Herrens frykt." ... Da kan bare de forkynne med sikkerhet som forkynner evangeliet uten feil. Hvor vakre er ikke føttene til dem som forkynner fredens evangelium (10:15).

Nå spør jeg deg dette, med mindre du er en stadfestet profet, hvordan skal du da kunne forkynne ordet uten feil? Og jeg sier dette fordi du sier det som den stadfestede profeten sa, og du tar det til Skriftene. Og hvis $X = Y$, da forkynner du det rette, OK? Med andre ord, $X + Y$, du forkynner det rette hvis du tar budskapet til Skriften, og alt henger sammen. Det er nøkkelen, det passer sammen, og du forkynner det samme. Da forkynner du uten feil.

Med dette sitatet viser apostelen at bare de som er sendt av Gud, kan forkynne. Hvis du ikke er sendt av Gud, forkynner du ikke. Du er ikke en predikant. De kan ikke forkynne det guddommelige ord og være Guds sendebud som Han ikke har sendt. La meg bare gi dere en test på det. Det står at et dårlig tre ikke kan forkynne god frukt, men et godt tre kan ikke forkynne dårlig frukt. Vel, hva mener han? Han mener sesongens frukt. Hvis du ikke forkynner frukten, læren for årstiden, forkynner du dårlig frukt. Så det betyr at Gud ikke engang har kalt deg.

De kan ikke forkynne det guddommelige Ordet og være Guds sendebud som Han ikke har sendt, og som Han ikke har betrodd Sitt Ord. Med de samme ordene peker apostelen på den åndelige fredens natur og dens gaver. Disse velsignelsene høres bare i det guddommelige Ordet og erkjennes bare ved troen. De kan ikke presenteres i synlig form... Ordet "***vakker***" står for ***renhet***. Så med andre ord, hvor vakre er ikke føttene til dem som forkynner evangeliet? Hvor rene er ikke føttene til dem som forkynner fredens evangelium? (og jeg vil gjerne legge til at ifølge Strong's betyr det å ***tilhøre den rette timen eller årstiden***. Så hvor vakre, hvor rene. Så de som tilhører den rette årstid er de som forkynner evangeliet, skjønner du, (i rett tid) ved å implementere det til å blomstre).

Så det påhviler oss å velge den rette form for undervisning å sette under, fordi ditt evige bestemmelsessted hviler på å høre det rette ord for tiden, for timen. Nå,

broder Branham sa. Du vet, det er noe med hvem du sitter under og hvem som underviser deg. Det er noe med det. Så jeg vil ikke gå mer inn på det.

Hebreerbrevet kapittel 5 og 6, 57-0908M P:24 *Paulus, som taler til denne hebraiske gruppen, men det er lærde han taler til nå, lærde, vellærde. Vi finner det om noen få øyeblikk, veldig lærd. Men det dype åndelige mysteriet, menigheten er fremdeles blind for det. Han sa: "Når du burde undervise andre, er du fremdeles et barn."* Å, jeg vet at det er mange som reiser seg og går ut og sier: **"Å, jeg trenger ikke å gå i kirken lenger."** (Nå er den verden full av dem akkurat nå.)

Lovet være Gud, Den Hellige Ånd er kommet; Han er læreren." **Når du får den ideen, tar du helt feil.** *For hvorfor satte Den Hellige Ånd lærere i menigheten hvis Han skulle være læreren? Ser dere? Det er først apostler, profeter, lærere, evangelister og pastorer. Den Hellige Ånd satte lærere i menigheten, slik at Han kunne undervise gjennom den læreren. Og hvis det ikke er i samsvar med Ordet, hvis Gud ikke bekrefter det, da er det ikke den rette form for undervisning.*

Derfor er jeg så takknemlig for at Gud har bekreftet denne tjenesten med mirakler. Det er ikke jeg som gjør miraklene, det er Gud som bekrefter tjenesten. Akkurat som da broder Branham så de tre regnbuene, som han sa gikk inn i en skålform, sa han at det var for å bekrefte at det han lærte, var sannheten. Det samme som i Mabanza Nagungu.

Den må kunne sammenlignes med hele Bibelen og være like levende i dag som den var den gang. Det er den virkelige tingen som er manifestert.

24 *Nå vil vi legge merke til jorden, da Gud hadde den under kontroll... Nå, da Gud hadde den under sin kontroll; så da Satan tok over ved å forkaste Guds Ord.* En gang hadde Gud jorden under sin kontroll. Han satte den i sin bane. Han satte den for å få den til å fungere. Han gjorde alt; Han hadde den under sin kontroll. Nå skal vi sammenligne det med etter at Satan tok den under sin kontroll. Det tok Gud seks tusen år. Det tok Ham ikke så lang tid, men Han brukte så lang tid. (Med andre ord, Han trengte ikke å bruke så lang tid, men Han brukte så lang tid.) Seks tusen år, fordi vi har lært at en dag i himmelen er tusen år på jorden; og det var seks tusen år, eller seks dager, at Gud bygde jorden.

25 *Det tok Gud seks tusen år å grunnlegge det, plante det med gode frø og få alt til å vokse frem etter sitt eget slag. Alt må komme frem av sitt slag. Alle Hans*

frø var gode, og derfor *må det bære frem etter sitt slag*. Gud brukte seks tusen år.

1. Mosebok 1:11 *Og Gud sa: La jorden bære gress, urt som gir frø, og frukttre som gir frukt etter sitt slag, hvis frø er i seg selv, på jorden; og det ble slik. 12 Og jorden frembragte gress og urter som satte frø etter sitt slag, og trær som satte frukt etter sitt slag, og Gud så at det var godt.*

Så dette er en Guds lov. Det er livets lov og må manifestere seg, og det er ingenting du kan gjøre med det. Det er ikke den som løper eller den som vil. Det er Gud som viser barmhjertighet. Å være født av Gud, står det.

Det er enda sterkere enn å høste og så. Det er et urokkelig faktum. Og hvis Han så deg før verdens grunnvoll ble lagt og programmerte ditt DNA til å manifestere seg på en bestemt måte, så kommer det til å gjøre det. Det er virkelig vidunderlig.

26. *Til slutt, sier broder Branham, da Han fikk det hele laget, og til slutt kommer vi endelig frem med jordens hovedkvarter på et vakkert sted, som ligger øst for Eden, kalt Edens hage. Gud skapte verdens hovedkvarter i Edens hage, i Egypt, rett ved den østlige enden av hagen var hovedkvarteret. Og over hele situasjonen satte Han sin sønn og sin sønns hustru over det hele. Det var det Gud gjorde. Det var det Gud gjorde.*

27 *Han ga dem full kontroll. De kunne tale til vindene, og de ville slutte å blåse. De kunne snakke til treet, og det ville bevege seg fra her til der.*

(Bare tenk på den nye jorden. Jeg mener, jøss, det er helt enormt hvor vi kommer til å dra).

*Løven og ulven spiste sammen, og lammet la seg ned sammen med dem. Det fantes ingen ondskap. Det var fullkommen fred, fullkommen harmoni, alt var i fullkommenhet, og da Gud hadde det under sin kontroll. Legg merke til det. Han hadde sin, Han hadde sin verden; Han hadde alt i drift. Han hadde alt som kom, **alt som spiste vegetasjon**, ingenting som skulle dø, ingenting som skulle bli ødelagt, ingenting som skulle bli ødelagt, ingenting... Det var bare perfekt. Og over det hele **plasserte Han Sine elskede barn, Sin sønn og Sin datter; en mann og en kone til å kontrollere det.***

Å, du verden, vil ikke det være et vidunderlig sted å leve, hvor alt er fred og omsorg for hverandre, og hvor vi lever med alle dyrene og med hverandre i fred og fullkommenhet? Sammenlign det med dette Satans Eden, hvor det ikke er

fred, trygghet eller et liv for andre, og sammenlign det med vårt liv i fred og fullkommenhet med menneskene og Guds skaperverk. For en forskjell det vil være. Så Gud må ødelegge jorden. Han må ødelegge himmelen fordi mennesket har rørt ved disse tingene. Og Gud må ødelegge alt de har rørt ved, fordi de har satt sine fingeravtrykk på det. Han må brenne opp alt sammen.

28 Gud var så tilfreds, og han hvilte fra alle sine gjerninger på den syvende dagen, og helliget denne syvende dagen, sabbaten, for det.

Bare tenk på det. Gud som ikke trenger hvile, som ikke trenger søvn, hvilte fra alle sine handlinger. Har du noen gang tenkt på det? Med andre ord, Han trengte ikke å gjøre noe mer. Nå var det opp til Hans Ords Sæd å begynne sin tid for manifestasjon.

Fordi Gud så over det hele; etter at Han hadde brukt seks tusen år på å forme det og ordne det; få det til å bli til og sette fjellene opp og lage vulkanene; skyve fjellene opp og de tingene som fant sted i utbruddene; tørket det av og ordnet det slik Han hadde det, og det var et vakkert sted. Det fantes ikke noe lignende.

Nå har han forandret oss fra å være i Ham, til manifestasjonen av dette Ordets Sæd, jeg håper dere forstår hva han snakker om.

29 Guds store paradis, og de store dinosaurene, og hva det ellers var, som krøp gjennom det, og de store dyrene, ingen skade i dem, de var like blide som en liten kattunge. De hadde ingenting i det hele tatt.

Legg merke til hvordan manifestasjonene av Hans skapelse var i et kapittel før ditt frøord i det hele tatt begynte å materialisere seg. Hva var det for noe? Hvordan påvirket det meg?

Gud forberedte ditt livs bok, din historie, du vet hvordan en veldig god forfatter vil forberede deg på hovedhistorien. Hvordan kapitler allerede før hovedpersonen kommer på scenen, har forfatteren allerede forberedt omgivelsene, omstendighetene og miljøet som alle har med deg å gjøre, og din karakterutvikling i historien om ditt liv. Jøss, Gud gjorde alt dette for oss. Han har forberedt alt.

Og vi har sett på hvordan personer har kommet inn i vår livsbok og har hatt innflytelse på våre liv, uten at vi har kunnet forstå hvorfor de har forlatt oss. Noen ganger kommer en person inn i boken i kapittel to eller tre og blir værende i noen få kapitler, og så ser du dem ikke mer. Hvorfor forsvinner de fra dere? Fordi de ikke var av dere. Slik er det bare. Det er nøyaktig det Skriften sier.

Det er forfatterens forarbeid med historien, og vi undrer oss så ofte over karakterer som har påvirket livene våre på den ene eller andre måten, men som uten grunn blir tatt ut av historien vår, og andre karakterer kommer inn i den og påvirker utfallet av historien.

Hvorfor kom det visse mennesker til dere, og hvorfor hjalp dere dem og ga dem arbeid? Dere ga dem bolig, dere ga dem klær, dere gjorde alt mulig annet. Og så avviste de dere og dro. Det var ikke for deres skyld, det var for deres egen skyld. Gud ville se hva som var der inne. Han ville teste dine egenskaper, og se hva slags Guds sønn og Guds datter du egentlig var.

Noen ganger i historien din ser du dem komme inn, og så er de borte i noen få kapitler, for så å komme tilbake igjen på slutten av historien, og du ser at alt har ordnet seg til det beste. Så bare gi slipp og la Gud få sin vilje, så vil "alt ordne seg til det beste for deg", for det er Han som har skrevet din historie.

Vi fortsetter med broder Branham. *Nei - det er ingen sykdom, ingen sorg; ikke en eneste sykdomskim på jorden. Å, for et sted - de store fuglene svingte seg fra tre til tre, og Adam kunne kalle dem ved navn, og de fløy opp på skuldrene hans og kurret til ham. Å, for et vidunderlig sted Gud hadde.*

30 Og så skapte han en av sine egenskaper fra sin egen kropp. Gud har attributter i sin kropp, på samme måte som du er en attributt av din far. Og du legger merke til, du var i din bestefars, bestefars, bestefar. Men i det, la oss si, vi tar det ned til som deg og din far.

Jomfrufødselen er ingenting sammenlignet med vår fødsel. Gud så deg før han skapte noe som helst, og du så ut i hans tanker slik du ser ut i dag. Og du har et bestemt DNA som gir deg det utseendet, så han måtte samle foreldrene dine for å gi deg den rette kombinasjonen av DNA for å få deg til å se ut som du gjorde i hans tanker. Og han måtte få dine foreldre - foreldre sammen, og deres foreldre - foreldre sammen, osv. hele veien tilbake til hagen for å være sikker på at du hadde den rette kombinasjonen av DNA for å gi deg det utseendet som du har. Og jeg vil at du skal forstå dette. Alt det dere har av DNA var i Adam. For et kraftfullt utsagn det er, alt det du er. Alt det du snakker som, alle de egenskapene som utgjør din person, var i Adam og Eva.

Og for hver generasjon helt tilbake til begynnelsen måtte Gud sørge for at foreldrene dine møttes, og besteforeldrene dine møttes, og oldeforeldrene dine møttes, helt fra begynnelsen av, og at de hadde den nødvendige tiltrekningen til

hverandre, slik at de kom sammen for å produsere den nødvendige kombinasjonen av DNA som nå er i deg. Jøss, tenk på det. Bare tenk på det, og det kan ta dere flere uker å bare tenke på det. Og hver gang dere tenker på det, vokser det og vokser og vokser, og dere innser hvor stor en Gud dere tjener. Husk at epletreet som en liten kvist på en halv tomme har alle eplene det noensinne vil produsere, akkurat så store. Men hvert eple er i og hver blomst det vil produsere. Hvor er det ellers? Og det gjorde våre forfedre også.

Levi betalte tiende mens han var i Abrahams lend, Gud sa til Jeremia: "**Jeg kjente deg da du var i din mors lend og ordinerte deg til å være en profet for folket.**" Gud visste det, helt fra begynnelsen.

Han har alt under sin kontroll, og Han hvilte. Og hvis Han hvilte, hvem er vi da til ikke å hvile i det Han gjør? Tenk på det. Han fortalte oss 88 ting som skulle skje ved Hans Parousia, og Han hadde gjort 84 av dem, og Han hviler helt sikkert i visshet om at de siste 4 tingene vil komme like sikkert som de 84 før dem har skjedd. Han sa dem i Sitt Ord, og de er et frø av Hans tanker, Han talte dem, og de vil helt sikkert skje slik Han sa at de ville skje.

Og som broder Branham sa, du har sett ditt siste tegn. Vi vil ikke se de siste fire tegnene før vi har en forandring. 1) er oppstandelsen, 2) er forandringen av legemet. 3) er bortrykkelsen, og 4) er ødeleggelsen av jorden. Vi kommer ikke til å se ødeleggelsen av jorden, men vi vil være i et annet legeme når vi ser forandringen i oppstandelsen, osv.

Nå, **du visste ingenting da du var i din far**, og derfor har du faktisk sett ditt siste tegn, som er Messias' tegn. Det er Messias' tegn. **Visste du ikke noe da du var i din far**? Svaret er nei. *Livets kim kommer fra det mannlige. Mannen har blodcellen; kvinnen har egget. Derfor har blodcellen liv i seg. Og da du var i din far, visste du faktisk ingenting om det; men likevel beviser vitenskapen og Guds Ord at du var i din far; men du visste ingenting om det. Men så lengtet faren etter å kjenne deg. Og med foreningen av forbindelsen med moren, da ble du gjort kjent for faren.*

Nå var alle ting i Ham. Du var i Ham. Og din livshistorie vil skje så sikkert som Hans Ord har erklært at den vil finne sted. Og det faktum at du kan se på de endringene som har funnet sted fra kapittel til kapittel, da vet du med samme sikkerhet at resten av historien vil materialisere seg for deg og bli den virkeligheten som ditt hjerte lengter etter.

Jeg hørte på radioen i går da vi skulle opp for å ha et fellesskap, jeg hørte en far si, vel, jeg har denne forretningen som jeg har drevet i 30 år. Jeg er i 50-årene, og om åtte år er jeg 60. Og sønnen min er ikke klar til å ta over. Så de sier at han er en flink gutt. Han elsker bransjen. Han elsker alt ved den. Han er villig til å jobbe hardt, men jeg tror ikke han har verktøyene. Vel, se hva faren sier. Jeg tror ikke han har DNA-et.

For Jesus var som 22-åring ikke klar for det han begynte på som 30-åring. Visste du at Jesus måtte vokse ytterligere åtte år og bli selvstendig? Hvis du vil kalle det det, av alle mennesker, måtte han komme til et sted hvor han kunne dra ut og gjøre Guds arbeid. Han var ikke klar før han var 30 år gammel. Så svaret burde ha vært: "Hør her, bare gi det tid, arbeid med sønnen din, så vil han ta over og sannsynligvis gjøre en bedre jobb. Men nei, de prøver å si ditt og datt og sånne vimsete ting. Jeg tror ikke på det. Du er den du er. Du er ordinert til å være den du er, men du må kanskje vokse inn i det. Det er alt jeg sier.

Så broder Branham sier: *Nå, du er din fars attributt. Du ser ut som ham, og du har deler av kroppen din som ser ut som din far. Nå, det er slik Gud var i begynnelsen. Hver eneste sønn av Gud og hver eneste datter av Gud var i Gud i begynnelsen. Du husker det ikke nå, men du var der. Han visste det, og Han ønsket at du skulle bli det, slik at Han kunne kontakte deg, snakke med deg og elske deg og ta deg i hånden.*

Å, for en herlig Gud vi tjener.

La oss bøye våre hjerter i bønn nå og bare tilbe Ham.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for å vite at alt det Du har bestemt for oss, vil skje. Vi er forutbestemt til å bli likedannet med den førstefødte Sønns bilde, og de som Du kjente på forhånd, blir rettferdiggjort, ikke bare rettferdiggjort, men helliggjort ved Ditt ord. Og vi vil bli herliggjort. Det betyr at vi vil være i endoxazo. Det betyr at Guds doxa vil være i oss. Det var det som var Jesu bønn i Matteus 17. Og det er det vår bønn er.

Måtte det skje med oss etter din vilje. I Jesu navn ber vi. Amen. Amen. Amen.